

- 4) Merkitseekö direktiivin 2008/115/EY 11 artiklan 3 kohta sitä, että kolmannen maan kansalaisen on haettava voimassa olevan ja lopullisen maahantulokiellon kumoamista tai lykkäämistä periaatteessa jo Euroopan unionin ulkopuolella, vai onko olemassa olosuhteita, joissa hän voi tehdä tällaisen hakemuksen myös Euroopan unionin alueella?
- a) Onko direktiivin 2008/115/EY 11 artiklan 3 kohdan kolmas ja neljäs alakohta ymmärrettävä siten, että kussakin yksittäistapauksessa tai kaikissa tapausryhmissä on ilman muuta täytettävä kyseisen direktiivin 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettu edellytys siitä, että maahantulokiellon kumoamista tai lykkäämistä voidaan harkita vain silloin, kun asianomainen kolmannen maan kansalainen osoittaa poistuneensa jäsenvaltion alueelta noudattaen täysin palauttamispäätöstä?
- b) Ovatko direktiivin 2008/115/EY 5 ja 11 artikla esteenä tulkinnalle, jossa sellaisen staattisen unionin kansalaisen kanssa, joka ei ole käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkumiseen ja sijoittautumiseen, tapahtuvaan perheen-yhdistämiseen liittyvää oleskelulupahakemusta pidetään hiljaisena (väliaikaisena) hakemuksena voimassa olevan ja lopullisen maahantulokiellon kumoamiseksi tai lykkäämiseksi, jolloin voimassa oleva ja lopullinen maahantulokiello tulee uudelleen voimaan, jos käy ilmi, etteivät oleskelua koskevat ehdot täyty?
- c) Onko se seikka, että velvollisuudesta toimittaa kumoamista tai lykkäämistä koskeva hakemus lähtömaassa seuraa mahdollisesti ainoastaan väliaikainen ero kolmannen maan kansalaisen ja staattisen unionin kansalaisen välillä, relevantti seikka? Onko olemassa olosuhteita, joissa perusoikeuskirjan 7 ja 24 artikla ovat kuitenkin esteenä väliaikaiselle erolle?
- d) Onko se seikka, että velvollisuudesta toimittaa kumoamista tai lykkäämistä koskeva hakemus lähtömaassa seuraa ainoastaan, että unionin kansalaisen on mahdollisesti lähdeävä vain määrätyksi ajaksi koko Euroopan unionin alueelta, relevantti seikka? Onko olemassa olosuhteita, joissa SEUT 20 artikla on kuitenkin esteenä sille, että staattisen unionin kansalaisen on lähdeävä rajatuksi ajaksi koko unionin alueelta?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL L 348, s. 98).

⁽²⁾ EYVL 2000, C. 364, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 15.2.2016 – English Bridge Union Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-90/16)

(2016/C 145/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: English Bridge Union Limited

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mitkä ovat ne olennaiset ominaisuudet, joita tietyllä toiminnalla on oltava, jotta sitä pidetään yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin ⁽¹⁾ 132 artiklan 1 kohdan m alakohdassa tarkoitettuna urheiluna? Onko toimintaan täsmällisemmin ottaen sisällyttävä huomattava (tai muu kuin huomattava) fyysinen elementti, joka on ratkaiseva suorituksen lopputuloksen kannalta, vai riittääkö, että toiminta sisältää huomattavan henkisen elementin, joka on ratkaiseva suorituksen lopputuloksen kannalta?

- 2) Onko kilpailumuotoista sitoumusbridgeä pidettävä arvonlisäverodirektiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan mukaisesti alakohdassa tarkoitettuna urheiluna?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia nro 38 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 17.2.2016 – Banco Santander S.A. v. Mahamdou Demba ja Mercedes Godoy Bonet

(Asia C-96/16)

(2016/C 145/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de Primera Instancia nro 38 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Banco Santander S.A.

Vastaajat: Mahamdou Demba ja Mercedes Godoy Bonet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yritystoiminnassa omaksuttu käytäntö, jonka mukaisesti luottoja luovutetaan tai ostetaan tarjoamatta kuluttajalle mahdollisuutta lakkauttaa velka maksamalla hinta, korot, kulut ja oikeudenkäyntikulut luovutuksensaajalle, unionin oikeuden ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 38 artiklan, Lissabonin sopimuksen 2 C artiklan sekä SEUT 4 artiklan 2 kohdan, SEUT 12 artiklan ja SEUT 169 artiklan 1 kohdan mukainen?
- 2) Onko kyseinen yritystoiminnassa omaksuttu käytäntö, jonka mukaisesti kuluttajan velka ostetaan alhaiseen hintaan ilman hänen suostumustaan ja hänen tietämättään, niiden periaatteiden mukainen, joista säädetään kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/13/ETY, ⁽²⁾ sekä laajemmin arvioituna tehokkuusperiaatteen ja kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukainen, kun tätä käytäntöä ei oteta sopimuksen yleisiin ehtoihin tai kohtuuttomaan ehtoon eikä kuluttajalle anneta mahdollisuutta osallistua tähän liiketoimeen etuosto-oikeuden nojalla?
- 3) Onko direktiivin 93/13 ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän yhteisön oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että yksiselitteiseksi perusteeksi vahvistetaan se, että kuluttajien kanssa tehtävissä lainasopimuksissa, joissa ei ole realivakuutta, sopimusehto on kohtuuton, jos siitä ei ole neuvoteltu ja jos siinä vahvistetaan viivästyskorko, joka on yli kaksi prosenttiyksikköä korkeampi kuin alun perin sovittu pääomalle suoritettava korko?
- 4) Onko direktiivin 93/13 ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän yhteisön oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että tämän seurauksena vahvistetaan, että pääomalle suoritettavaa korkoa kertyy maksettavaksi edelleen siihen saakka, kun velka on maksettu kokonaan?

⁽¹⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 95, s. 29.